

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

navrhovatelů: a) **Asonex, s.r.o.**, IČO: 24662194,
sídlem Na Pazderce 881/1, 171 00 Praha 7

b) **K. N.**

c) **L. J.**

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Martinou Pixovou
sídlem Bozděchova 1840/7, 150 00 Praha 5

proti
odpůrci: **Hlavní město Praha**, IČO: 00064581,
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Sedlatým
sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3

za účasti osoby zúčastněné na řízení:
Proti-plotu, z. s., IČO: 17337925
sídlem Hnězdenská 767/4a, 181 00 Praha 8

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 187/2023 - změny Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, vydaného usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 6/18 dne 14. 9. 2023,

takto:

- I. Opatření obecné povahy č. 187/2023 - změna Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, vydané usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 6/18 dne 14. 9. 2023, se ke dni právní moci tohoto rozsudku zrušuje.
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelům náhradu nákladů řízení ve výši 40 680 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce navrhovatelů JUDr. Martiny Pixové, advokátky.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 30. 4. 2024 byly u Městského soudu v Praze podány dva návrhy navrhovatelů a) Asonex s. r. o. a b) K. N. a třetí společný návrh navrhovatelů c) I. J. a d) L. J. na zrušení opatření obecné povahy č. 187/2023 - změny Z 3516/00 územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy (dále jen „Změna Z 3516/00“), vydaného usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 6/18 dne 14. 9. 2023 (dále jen „opatření obecné povahy“ nebo „OOP“). Předmětem Změny Z 3516/00 je vytvoření územních podmínek pro plánovanou realizaci veřejně prospěšné stavby (dále jen „VPS“) lanové dráhy propojující lokality Podbaba – Troja – Bohnice (dále jen „lanová dráha“).
2. Součástí Změny Z 3516/00, vydané formou opatření obecné povahy č. 187/2023, jsou přílohy 1a a 1b - tabulka a přehledová mapa vymezující plochy s rozdílným způsobem využití a lokalizaci Změny Z 3516/00; příloha 2 obsahující textovou a grafickou část výroku; příloha 3 obsahující textovou část odůvodnění vč. přílohy 3a - vyhodnocení stanovisek a připomínek k návrhu změny; příloha 4 obsahující grafickou část odůvodnění a příloha 5 obsahující přehledovou mapu VPS.
3. Dle přílohy 2 – textové části výroku je hlavním cílem změny změna funkčního využití ploch „z funkce: *izolační zeleň /IZ/ na funkci: plochy a zařízení veřejné dopravy, parkoviště P+R /DH/ 4x plovoucí značka pro plochy a zařízení veřejné dopravy, parkoviště P+R /DH/ pro plochu bez specifikace rozlohy a přesného umístění v rámci jiné funkční plochy*“ a vymezení nové VPS „xx|DO|6, xx|DO|8, xx|DO|50 - Lanová dráha Podbaba – Troja – Bohnice.“
4. Řízení o návrhu navrhovatele a) bylo původně vedeno pod sp. zn. 9A 39/2024, řízení o návrhu navrhovatele b) bylo původně vedeno pod sp. zn. 9A 40/2024 a řízení o společném návrhu navrhovatelů c) a d) bylo původně vedeno pod sp. zn. 10A 42/2024. Vzhledem k tomu, že všichni navrhovatelé i odpůrce navrhli samostatnými podáními spojení věcí ke společnému projednání a rovněž byly naplněny zákonné podmínky k takovému postupu, došlo usnesením městského soudu ze dne 11. 6. 2024, č. j. 9A 39/2024-59, ke spojení shora vymezených řízení ke společnému projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 9A 39/2024.

5. Ve vztahu k původnímu navrhovateli c) I. J. soud usnesením ze dne 13. 6. 2024, č. j. 9A 39/2024-64, řízení podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) zastavil, neboť původní navrhovatel c) nezaplatil v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek z podaného návrhu. Označení dosavadního navrhovatele d) L. J. se v důsledku tohoto procesního postupu změnilo na označení „navrhovatel c)“.

II. Obsah návrhů

6. Navrhovatelé v podaných obsahově téměř shodných návrzích (odlišnosti viz níže) na zrušení OOP předně uvedli argumentaci ke své aktivní legitimaci, kterou doložili příslušnými výpisy z katastru nemovitostí. *Navrhovatel a)* je vlastníkem bytového domu č. p. X1 v ulici X, X, umístěného na pozemku p. č. X1 v k. ú. X, ve kterém má své sídlo, jenž aktivně využívá. *Navrhovatel b)* je vlastníkem pozemku p. č. X1 a pozemku p. č. X2 v k. ú. X, kdy pozemek p. č. X2 využívá jako zahradu pro oddych a rekreaci. *Navrhovatel c)* je vlastníkem pozemku p. č. X3 a pozemku p. č. X4, který využívá jako zahradu pro oddych a rekreaci.
7. Navrhovatelé shodně uvedli, že Změna Z 3516/00 je plánována v bezprostřední blízkosti jejich nemovitostí a bude tak bezpochyby zcela zásadním způsobem ovlivňovat jejich užívání, jakož i užívání širšího okolí. Dále vymezili, že provoz lanové dráhy nad nemovitostmi navrhovatelů bude podstatně narušovat jejich soukromí a pravděpodobně s sebou přinese i významné navýšení intenzity osobní automobilové dopravy v místě koncové stanice lanové dráhy v Bohnicích. Imise z této navýšené dopravy (hluk, znečištění), stejně jako omezení ve stávajícím užívání komunikací a jim přilehlých pozemků v blízkosti nemovitostí navrhovatelů, by rovněž negativně zasáhly do jejich práv.
8. Pod *prvním návrhovým bodem* navrhovatelé namítali, že odpůrce nepostupoval při zveřejnění návrhu Změny Z 3516/00 a informace o jeho veřejném projednání v souladu se zákonem, čímž sám zapříčinil stav, kdy se nejen navrhovatelé, ale rovněž i řada dalších dotčených osob, nedozvěděli o probíhajícím řízení o vydání Změny Z 3516/00 včas. Odpůrce na své úřední desce zveřejnil toliko dokument „*VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA – OZNÁMENÍ o zahájení řízení o vydání změny Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy a o veřejném projednání vyhodnocení vlivů změny na udržitelný rozvoj území*“ (dále jen „Veřejná vyhláška“), z jehož obsahu nelze určit předmět změny územního plánu, resp. určit, co má být věcným obsahem navrhovaného OOP. Navrhovatelé uvedli, že po adresátech Změny Z 3516/00 nebylo možné spravedlivě požadovat, aby na úřední desce podle číselných kódů sledovali a dohledávali informace o předmětu dané změny územně plánovací dokumentace. Podle § 172 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) mají adresáti opatření obecné povahy zákonný nárok na to, aby jim veřejnou vyhláškou byla doručena minimálně informace o tom, co je věcným obsahem navrhovaného opatření obecné povahy a čímž zájmů se bude toto OOP dotýkat. Takovéto informace v případě Změny Z 3516/00 navrhovatelům Veřejnou vyhláškou doručeny nebyly.
9. Jelikož se navrhovatelé o obsahu návrhu Změny Z 3516/00 a o jeho veřejném projednání nedozvěděli včas, nemohli se tohoto projednání aktivně zúčastnit a podat své námitky tak, aby se těmito odpůrce adekvátně zabýval. Všechny 77 ve věci uplatněných námitek totiž byly odpůrcem vyhodnoceny jako opožděné a Změna Z 3516/00 tak byla nakonec vydána bez jakékoli účasti veřejnosti.

10. *Druhým návrhovým bodem* navrhovatelé vymezili, že dle dokumentu, kterým došlo k oznámení záměru pro posouzení vlivů předmětné stavby na životní prostředí (EIA), název záměru: Stavba č. 44595 Lanová dráha Podbaba-Troja-Bohnice, z března roku 2020 má mít lanová dráha 17-21 kabin pro 35 osob a její přepravní kapacita se odhaduje na 2000-4500 osob za hodinu v jednom směru. V plánované provozní době od 6 do 22 hodin tak budou nad nemovitostmi navrhovatelů prakticky nepřetržitě projíždět kabiny lanové dráhy plné lidí s neomezeným výhledem na nemovitosti navrhovatelů. Uvedené povede nejen k nepříjemnému zásahu do soukromí osob pohybujících se na pozemcích navrhovatelů, ale současně to znepríjemní i jakýkoli pobyt uživatelů těchto pozemků venku tím, že se jim nad hlavou bude pohybovat cizorodý dynamický prvek a narušovat tak každý jejich pohled do krajiny.
11. *Navrhovatel a)* dále uvedl, že se obává ztráty soukromí uživatelů sídla jeho společnosti, celkového snížení atraktivity sídla a znehodnocení jeho nemovitosti jako takové. *Navrhovatelé b) a c)* konstatovali, že se obávají ztráty soukromí na svých zahradách. Změna Z 3516/00 je dle navrhovatelů způsobila narušit zavedený a navrhovateli legitimně očekávaný rozsah soukromí, a to svým vysokým potenciálem způsobovat zásahy nad míru přiměřenou místním poměrům.
12. Navrhovatelé ve *třetím návrhovém bodu* napadali nedostatečné zohlednění kumulativních vlivů v předmětné lokalitě. Umístěním koncové stanice lanové dráhy v městské části Bohnice dojde z důvodu nutné komunikační potřeby cestujících a z důvodu turistické atraktivity lanové dráhy k navýšení osobní automobilové dopravy. Navrhovatelé v dané souvislosti poukazovali na nedostatečné a věcně nesprávné posouzení kumulativních a synergických vlivů, neboť jsou aktuálně v dotčené oblasti připravovány dva velké projekty – Kaufland Troja a Vstupní areál Botanické zahrady hl. m. Prahy.
13. Pod *čtvrtým návrhovým bodem* navrhovatelé uvedli, že Změna Z 3516/00 je v rozporu s územně plánovací dokumentací – Zásadami územního rozvoje hlavního města Prahy (dále jen „ZÚR“) a došlo tak k porušení § 53 odst. 5 písm. a) a § 53 odst. 4 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť nebylo zhodnoceno naplnění úkolů vymezených ZÚR pro podrobnější územně plánovací dokumentaci. Odůvodnění územně plánovací dokumentace je dle navrhovatelů jen výčtem územních limitů, které se předmětné lokality dotýkají, proto je odůvodnění Změny Z 3516/00 nepřezkoumatelné.
14. Změna Z 3516/00 je dle navrhovatelů rovněž v přímém rozporu s požadavkem na ochranu dálkových pohledů (vzhledem ke své výšce bude lanová dráha viditelná i z větších dálek, navíc zde bude dynamický prvek kabin) a dále v rozporu s požadavkem na umístování nových staveb s vysokou návštěvností do lokalit s dobrou dopravní obsluhou (lokalita koncové stanice je již dnes silně dopravně zatížená).
15. Dle navrhovatelů nebyla hodnocena ani kolize Změny Z 3516/00 s koridorem ZÚR (částečně vedeným v územní rezervě) pro tramvajovou dopravu v dané oblasti. Odůvodnění Změny Z 3516/00 pouze konstatuje, že „[l]anová dráha budoucí realizaci tramvajové tratě mezi Podbabou a Bohnicemi neznemožňuje“. Dle § 23b odst. 4 stavebního zákona jsou v územní rezervě zakázány nejen takové změny v území, které by mohly stanovené využití přímo znemožnit, ale rovněž i takové změny, které by mohly stanovené využití podstatně ztížit. Spojení lokalit Podbaba – Troja – Bohnice lanovou dráhou zjevně nebylo navrženo

po důsledném prověření možností upřesnění trasy vymezené územní rezervou pro tramvajovou dopravu, ale naopak bylo navrženo předem jako jeho náhrada.

16. *Pátým návrhovým bodem* navrhovatelé namítali, že předložený návrh Změny Z 3516/00 není v souladu s cíli územního plánování uvedenými v § 18 stavebního zákona a neplní úkoly územního plánování vymezené v § 19 stavebního zákona. Opatření obecné povahy musí prověřit skutečnou potřebu změn v území a veřejný zájem na nich [§ 19 odst. 1 písm. e) stavebního zákona]. Odůvodnění Změny Z 3516/00 vyzdvihuje pouze veřejný zájem na odklonu osobní automobilové dopravy z centra, ovšem již vůbec nezmiňuje a nehodnotí zásah do práv obyvatel a vlastníků nemovitostí v okolí plánované stavby lanové dráhy, ani se nezabývá vyloučením významného negativního vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví.
17. Závěrem navrhovatelé uvedli, že Změnou Z 3516/00 bylo zasaženo do jejich ústavně garantovaného práva na ochranu vlastnictví [ve vztahu k navrhovateli a) též do práva podnikat] a navrhli, aby soud napadené opatření obecné povahy zrušil a přiznal navrhovatelům náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření odpůrce

18. Úvodem vyjádření ze dne 7. 6. 2024 odpůrce vymezil, že byl nadán pravomocí k vydání Změny Z 3516/00 formou napadeného OOP, přičemž při jeho vydání nepřekročil meze své zákonem vymezené působnosti, ani není dána žádná jiná vada nicotnostního charakteru ve vztahu k napadenému OOP, k níž by měl soud přihlížet z úřední povinnosti.
19. Odpůrce následně k *prvnímu návrhovému bodu* uvedl, že postupoval při doručování návrhu napadeného OOP prostřednictvím Veřejné vyhlášky zcela v souladu se zákonnou úpravou, a to zejména s jejím smyslem a účelem, a žádné subjektivní právo navrhovatelů (či jiné osoby) nezkrátil. Pravidla pro doručení návrhu opatření obecné povahy (§ 52 odst. 1 věta první stavebního zákona ve spojení s § 20 stavebního zákona a dále § 172 odst. 1 a 2 správního řádu, který se v daném případě subsidiárně použije) je nutné vykládat s ohledem na jejich smysl a účel, kterým je poskytnout dotčeným orgánům, dotčeným osobám a veřejnosti možnost seznámit se s obsahem zveřejňovaného návrhu opatření obecné povahy, jímž se vydává změna územního plánu, a zapojit se do procesu jeho pořizování. K naplnění tohoto účelu je přitom dle odpůrce dostatečné, je-li návrh změny územního plánu [a Vyhodnocení vlivů změny Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy na udržitelný rozvoj území (dále jen „VVURÚ“)], zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, přičemž na úřední desce se zveřejní alespoň základní údaje o návrhu a údaje o tom, kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit tak, aby měl adresát v souhrnu dostatek informací a prostoru pro zvážení, zda a jakým způsobem se chce do procesu pořizování změny územního plánu zapojit.
20. Tyto podmínky přitom byly dle odpůrce v projednávaném případě splněny, neboť v době od 29. 3. 2022 do 5. 5. 2022 (včetně) zveřejnil požadované údaje na úřední desce Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“), a to jak na digitální úřední desce dostupné na internetových stránkách odpůrce, tak na fyzické úřední desce. V tomto směru bylo ve Veřejné vyhlášce explicitně uvedeno, že obsahem návrhu napadeného OOP je návrh na změnu Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy ve smyslu § 52 a násl. stavebního zákona. Explicitně je tedy uvedeno, o jaké opatření obecné povahy se typově jedná, čímž

bylo dáno i určení osob, jejichž zájmů se návrh napadeného OOP přímo dotýká. Jelikož územní plán stanovuje urbanistickou koncepci a stanovuje podmínky pro povolování staveb, jejichž stavebníkem může být fakticky kdokoliv, dotýká se návrh všech potenciálních stavebníků v daném území. Z označení předmětného návrhu Změny Z 3516/00, ve spojení s obsahem zveřejněného návrhu napadeného opatření obecné povahy, pak navíc vyplývá, že předmětem navrhované změny územního plánu byla změna funkčního využití pozemků v katastrálním území Troja a Bubeneč, obec Praha, které jsou specifikované v grafické části odůvodnění návrhu.

21. K pozdním námitkám podaným navrhovatelem a další veřejností odpůrce uvedl, že pokud byli navrhovatelé a další připomínající a namítající na základě Veřejné vyhlášky schopni rozpoznat věcný obsah návrhu, seznámit se s obsahem tohoto návrhu a formulovat proti němu věcné námitky a připomínky po uplynutí lhůty k podání námitek a připomínek, byli toho objektivně schopni též před uplynutím této lhůty.
22. Ke *druhému návrhovému bodu* odpůrce poukázal na skutečnost, že napadené OOP neobsahuje prvky regulačního plánu, proto je nutno vycházet z toho, že Změna Z 3516/00 neumísťuje do předmětné lokality lanovou dráhu, ale pouze vytváří předpoklady pro zřízení lanové dráhy ve vymezené lokalitě. Samotné umístění lanové dráhy pak bude podléhat navazujícímu (územnímu) řízení. Posouzení, jaké bude mít případná stavba konkrétní parametry, náleží územnímu rozhodnutí, nikoliv územnímu plánu. Jelikož nejsou konkrétní parametry případné stavby v rámci územního plánování posuzovány, nelze pak ani dovozovat, že by změna územního plánu měla zasahovat do soukromí potenciálně dotčených osob. Z tohoto důvodu tedy napadené OOP nemůže do soukromí navrhovatelů zasahovat.
23. Ke *třetímu návrhovému bodu* odpůrce konstatoval, že navrhovatelé námitkou ohledně navýšení dopravy v okolí koncové stanice lanové dráhy v Bohnicích fakticky namítali, že napadená změna územního plánu svými důsledky omezuje obyvatele a osoby žijící v okolí koncové stanice lanové dráhy nad přiměřenou míru a tento následek není úměrný sledovanému cíli. Námitkami směřujícími do proporcionality přijatého řešení se však správní soudy mohou věcně zabývat toliko v případě, kdy navrhovatel tyto námitky uplatní v rámci včasně podaných námitek či připomínek ve smyslu § 52 stavebního zákona, resp. § 172 odst. 4 a 5 správního řádu. Navrhovatelé však proti návrhu napadeného OOP námitky ani připomínky včas nepodali; ve včasném podání jim přitom nebránil žádný omluvitelný důvod.
24. Odpůrce dále vymezil, že dle Nejvyššího správního soudu je dostačující, pokud dojde ke zhodnocení kumulativních a synergických vlivů pouze mezi záměry, kde relevantní vlivy tohoto druhu vůbec přicházejí v úvahu, a to buď s ohledem na povahu a rozsah záměrů, k jejichž kombinaci dochází, nebo v důsledku zjištění učiněných v rámci řádně prováděného procesu pořizování ZÚR. Posouzení kumulativních a synergických vlivů předmětné změny územního plánu na životní prostředí, které je součástí VVURÚ, přitom uvedené náležitosti obsahuje. Následně odpůrce ve vyjádření odkázal na konkrétní pasáže VVÚRÚ a uvedl, že veškeré tyto náležitosti jsou formulovány srozumitelně; jednotlivé závěry pak na sebe logicky navazují a vytvářejí jednotný koherentní celek. Závěry tohoto posouzení jsou pak v napadeném OOP (v části C. odůvodnění) řádně zohledněny.
25. Ke *čtvrtému a pátému návrhovému bodu* odpůrce uvedl, že skutečnosti, které jsou prostřednictvím námitek či připomínek vůči pořizovateli (změny) územního plánu

namítány, se v odůvodnění opatření obecné povahy vypořádávají detailně. Naopak v případě otázek nenamítaných lze předpokládat větší míru obecnosti, a to i v případě těch, které musí být v odůvodnění vypořádány ze zákona. Nejvyšší správní soud v tomto směru ostatně dovozuje, že pokud navrhovatel nevzněl v průběhu pořizování (změny) územního plánu žádné námitky ani připomínky vůči navrženému řešení, pak sama obecnost odůvodnění nepředstavuje nezákonnost výsledného opatření obecné povahy.

26. Odpůrce zdůraznil, že v rámci odůvodnění napadeného OOP nebyl povinen jakékoliv námitky či připomínky vypořádávat, resp. k takovému vypořádání nebyl ani oprávněn, jelikož podle § 52 odst. 3 stavebního zákona k opožděně uplatněným námitkám ani připomínkám nemůže správní orgán přihlížet. Při vypořádání dalších otázek v rámci přijímání napadeného OOP pak mohl – při dodržení základních pravidel pro odůvodnění správních aktů – zachovat větší míru obecnosti. Byl tedy povinen v obecné rovině uvést, (i) z jakých informací, podkladů a právních předpisů vycházel, (ii) jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil a (iii) jak je v konečném důsledku vyložil. V daném případě přitom platí, že součástí spisového materiálu byl VVURÚ, jehož součástí je podrobné řešení otázky souladu přijímané Změny Z 3516/00 s nadřazenou územně plánovací dokumentací, tj. především se ZÚR a s cíli a úkoly územního plánování, s nimiž se adresáti napadeného OOP mohli seznámit. V tomto kontextu se pak odpůrce mohl omezit na uvedení informace o VVURÚ a obecné konstatování, že je navrhovaná změna územního plánu v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací i s cíli a úkoly územního plánování, které mohl doplnit o výčet jednotlivých bodů těchto množin, s nimiž je opatření obecné povahy v souladu.
27. S ohledem na uvedené odpůrce navrhl, aby soud návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 187/2023 - změny Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, vydaného usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 6/18 dne 14. 9. 2023, jako nedůvodný zamítl a aby rozhodl o povinnosti navrhovatelů nahradit odpůrci náklady řízení.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

28. Spolek Proti-plotu, z. s. oznámil soudu podáním ze dne 20. 5. 2024 úmysl uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení (dále jen „OZŘ“). OZŘ současně uvedla, že byla zkrácena na svém právu na příznivé životní prostředí, včetně práva na ochranu přírody a krajiny v místě, kde sídlí a působí a jehož občany sdružuje. OZŘ vymezila, že její členové se dlouhodobě zasazují o to, aby ve svahu nad Trojou a v oblasti přírodního parku Drahaň-Troja nedocházelo k rozšiřování zástavby, aby toto území sloužilo k rekreaci občanů z přilehlých částí města, aby zde byla ponechána zeleň, která má příznivý vliv na snižování prašnosti a teploty městského prostředí, a aby zde byla zachována dostatečná biologická rozmanitost, která má příznivý vliv na lidské zdraví.
29. OZŘ v podaném vyjádření uvedla, že VVURÚ, které bylo zpracováno spolu s návrhem Změny Z 3516/00, hodnotilo využití lanové dráhy výlučně běžnými uživateli veřejné dopravy jako běžného dopravního prostředku v průběhu běžného pracovního dne, ale nebylo vůbec zohledněno, že lanová dráha samotná může být turistickým cílem. Zpracovatel návrhu změny ani zpracovatel VVURÚ se vůbec nezabývali tím, jaký bude poměr mezi počtem běžných cestujících a počtem návštěvníků, kteří do této části Prahy přijeli jen proto, aby jízdu lanovou dráhou využili kvůli zážitku z jízdy a krásného výhledu na krajinu. Zdůvodnění, že městské části Praha 6 a Praha 8 jsou údajně odděleny a je zde proto potřeba vybudovat nové dopravní propojení, je zcela obecné a nebylo ničím doloženo. Ve skutečnosti se na území Prahy v důsledku jeho morfologie nachází mnoho městských částí a

čtvrtí, které jsou odděleny otevřenou krajinou, zvláště chráněným územím, lesem či vodní plochou a nejsou přímou trasou propojeny pro automobilovou ani veřejnou hromadnou dopravu. Dále OZŘ uvedla, že odůvodnění Změny Z 3516/00 v části I. argumentuje, že v současném stavu je spojení městských částí Praha 6 a Praha 8 veřejnou hromadnou dopravou umožněno pouze přes centrum (metro), případně širší centrum města (metro + tramvaje), což údajně „významně ovlivňuje cestovní dobu mezi uvedenými městskými částmi“. Tato tvrzení o neúměrném prodloužení cestovní doby však odůvodnění Změny Z 3516/00 ani VVURÚ ničím nedokládá a dle výpočtu OZŘ není pravdivé.

30. Nad rámec uvedeného se OZŘ ztotožnila s prvním návrhovým bodem navrhovatelů ohledně nezákonného postupu při doručování návrhu napadeného OPP prostřednictvím Veřejné vyhlášky. Závěrem OZŘ uvedla, že podporuje návrh navrhovatelů, aby soud opatření obecné povahy č. 187/2023 - změnu Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, vydané usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 6/18 dne 14. 9. 2023, zrušil.

V. Další podání účastníků

31. Podáním ze dne 24. 7. 2024 se navrhovatelé vyjádřili k vyjádření odpůrce. Navrhovatelé předně doplnili svá tvrzení vztahující k procesním pochybením při doručování návrhu napadeného OPP Veřejnou vyhláškou a zdůraznili, že území hlavního města Prahy tvoří 112 katastrálních území – pravděpodobnost, že dojde k dotčení vlastníka nemovitosti v daném (rozsáhlém) území je proto nesrovnatelně nižší než v případě změny územního plánu malé obce. Je tak zcela evidentní, že na oznámení o změně územního plánu hlavního města Prahy jsou kladeny vyšší požadavky ohledně jeho podrobnosti, resp. je nezbytně nutné, aby z něj vyplývalo alespoň označení katastrálního území či označení městské části, jejíž územního obvodu se změna týká. Navrhovatelé k vyjádření pro srovnání přiložili jiné veřejné vyhlášky hlavního města Prahy a města Brna, v nichž je označení konkrétní části města, které se změna dotýká, konkrétně specifikováno. Dále navrhovatelé uvedli, že jim nelze klást k tíži, že se s předmětným návrhem Změny Z 3516/00 (po uplynutí lhůty pro podání námitek) seznámili a obratem námítka podali, neboť vady zveřejnění napadeného OOP možnost seznámení se s navrhovanou změnou zcela nevylučovaly, avšak podstatně ji ztížily. O nedostatečném informování veřejnosti o veřejném projednání záměru svědčí i skutečnost, že veřejnost (včetně navrhovatelů) se aktivně zapojuje do veškerých ostatních se záměrem souvisejících řízení (např. do zjišťovacího řízení EIA bylo podáno celkem 158 vyjádření fyzických osob a právnických osob).
32. K tvrzení odpůrce, dle kterého by nemohl ani nezákonný postup při vydání OOP zasáhnout do práv navrhovatelů, navrhovatelé uvedli, že právě k tomuto v důsledku vad Veřejné vyhlášky došlo – navrhovatelé se s návrhem napadeného OOP nemohli seznámit včas a bylo tak zasaženo do jejich práva být včas informován o připravovaném návrhu změny územního plánu a jeho obsahu, jakož i práva podat proti němu včasné námítka. Uvedené porušení procesních pravidel při přijetí napadeného OOP zakládá takovou vadu řízení, která musí být důvodem pro jeho zrušení.
33. Dále se navrhovatelé vyjádřili k vadám VVURÚ, a to neúplnosti posouzení kumulativních a synergických vlivů, nedostatečnému vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví a nedostatečnému posouzení vlivů na flóru, faunu, ekosystémy a životní prostředí. K názoru odpůrce na omezení možnosti soudu přezkoumávat vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů uvedli, že jde o esenciální součást VVURÚ. Opomenutí tohoto

vyhodnocení představuje podstatné procesní pochybení. Navrhovatelé poukázali rovněž na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526), dle které soud přezkoumá, zda bylo toto posouzení řádně provedeno, což je vada, kterou navrhovatelé namítali. Dále navrhovatelé zdůraznili, že skutkový stav, z něhož odpůrce při přijetí Změny Z 3516/00 vycházel, postrádá v důsledku nedostatečného posouzení vlivů koncepce na lidské zdraví oporu ve skutkových zjištěních, protože předmětná stavba lanové dráhy bude nutně omezovat obyvatele a osoby žijící v okolí koncové stanice v Bohnicích, a to i z důvodu neúměrného zvýšení dopravy v koncové stanici nad přiměřenou míru a též překračováním hygienických limitů. V okolí výstupních stanic lanové dráhy totiž nevyhnutelně dojde ke značnému navýšení dopravy, přičemž právě lokalita výstupní stanice Bohnice bude tímto „přesměrováním“ intenzity automobilové dopravy postižena nejvíce. VVURÚ tuto otázku prakticky opomíjí. Navrhovaný záměr přitom má významný potenciál zhoršit již dnes neuspokojivé imisní a hlukové podmínky obyvatel předmětné lokality.

34. Navrhovatelé dále zopakovali, že napadené OOP není proporcionální a jeho následek není úměrný sledovanému cíli. K odkazu odpůrce na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že námitkami směřujícími do proporcionality přijatého řešení se správní soudy mohou věcně zabývat toliko v případě, kdy navrhovatel tyto námitky uplatní v rámci včasné podaných námitek či připomínek ve smyslu § 52 stavebního zákona, resp. § 172 odst. 4 a 5 správního řádu, navrhovatelé podrobně zdůvodnili, že námitky k otázce proporcionality předmětného záměru nemohli včas podat v důsledku vad Veřejné vyhlášky.
35. Navrhovatelé následně vymezili, že napadené OOP neobsahuje náležitosti, které musí ze zákona obsahovat bez ohledu na to, zda proti němu byly či nebyly podány námitky a proti čemu směřovaly. Navrhovatelé zásadně nesouhlasili, že odpůrce se mohl omezit na uvedení informace o VVURÚ a obecné konstatování, že je Změna Z 3516/00 v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, neboť návrh (změny) územního plánu musí dané údaje obsahovat a nelze se spokojit s pouhým odkazem na VVURÚ.
36. Dále navrhovatelé zopakovali, že Změna Z 3516/00 je v rozporu se ZÚR a je rovněž v rozporu s § 36 odst. 5 stavebního zákona, jež stanoví, že ZÚR jsou závazné pro pořizování a vydávání územních plánů. Dle navrhovatelů nepostačuje odkázat na strohý výčet územních limitů; návrh napadeného OOP je v přímém rozporu jak s požadavkem na ochranu dálkových pohledů, tak rovněž i s požadavkem na umísťování nových staveb s vysokou návštěvností do lokalit s dobrou dopravní obsluhou. V ZÚR nemá dle navrhovatelů oporu ani vymezení plochy VPS lanové dráhy
37. V závěru navrhovatelé shrnuli, že zkrácení na jejich právech etablováním uvedeného záměru do územně plánovací dokumentace, které směřuje k realizaci záměru, je zcela evidentní a jde o enormní, nepřiměřený zásah do práv navrhovatelů, včetně zásahu do ústavně chráněných práv na soukromé vlastnictví a na soukromí.
38. K požadavku odpůrce na náhradu nákladů řízení navrhovatelé uvedli, že dle ustálené judikatury platí, že v případě statutárních měst, kterým odpůrce je, nejsou náklady na zastoupení advokátem náklady účelně vynaloženými, není-li v řízení prokázán opak.
39. Odpůrce se podáním ze dne 25. 7. 2024 vyjádřil k oznámení úmyslu OZŘ uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Úvodem vymezil, že napadené OOP neobsahuje prvky regulačního plánu, je proto nutno vycházet z toho, že Změnou Z 3516/00 nedochází k

umístění stavby (či její části) konkrétních parametrů – není tedy umísťována ani jakákoliv podpěra lanové dráhy, ani není umísťován parkovací dům. Dochází pouze k vytvoření předpokladů pro zřízení záměru ve vymezené lokalitě, a to v podrobnosti odpovídající územnímu plánu (v měřítku 1:10 000). Dále odpůrce uvedl, že v prostorách horní stanice lanové dráhy v Bohnicích se realizace parkovacího domu nepředpokládá; předpokládá se pouze realizace samotné horní stanice lanové dráhy v Bohnicích a jejích podpůrných staveb.

40. K postavení OZŘ odpůrce uvedl, že samotnou Změnou Z 3516/00 do práva OZŘ na životní prostředí zasaženo být nemůže. Jelikož OZŘ dotčení žádného jiného veřejného práva netvrdí, lze v návaznosti na to uzavřít, že OZŘ není Změnou Z 3516/00 na svých právech a povinnostech dotčena a že tedy nenaplnuje podmínku pro účast v nadepsaném řízení ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. a soud by proto neměl při svém rozhodování jakkoliv zohledňovat procesní aktivitu OZŘ. Dále odpůrce vymežil, že ani pokud by OZŘ byla osobou zúčastněnou na řízení, jsou její tvrzení činěna nad rámec návrhových bodů uplatněných navrhovateli.
41. Následně se odpůrce vymežil k vyjádření OZŘ. K odůvodnění a prokázání veřejného zájmu na vytváření podmínek k preferenci veřejné dopravy odpůrce uvedl, že návrhem Změny Z 3516/00 je konkretizován úkol vyplývající z nadřazené územně plánovací dokumentace a nejedná se tedy o „nahodilou“ změnu dopravní koncepce, nýbrž dlouhodobě uvažované (prověřované) řešení. Propojení Podbaby s Trojou a Bohnicemi MHD je tedy sledovaným koncepčním řešením, které je Změnou Z 3516/00 konkretizováno na úrovni územního plánu. K posouzení lanové dráhy jako turistického cíle odpůrce namítal, že v kapitole A.III.2. VVURÚ se výslovně uvádí, že lanová dráha bude denně využívána cca 10 tisíci obyvateli hlavního města Prahy a návštěvníky Zoologické zahrady či Botanické zahrady v Troji, z čehož je zřejmé, že vztah turismu a lanové dráhy VVURÚ hodnotí. Odpůrce ale následně dodal, že pro umístění lanové dráhy na úrovni územního plánu (tedy pro otázky posouzení vlivů řešených ve VVURÚ) je nerozhodné, zda uživatel použije lanovou dráhu jako zážitkovou jízdu, součást dopravy k turistickým aktivitám či jako prostředek k cestě do zaměstnání, neboť toto žádným způsobem neovlivní vytvořené územní předpoklady.
42. Závěrem odpůrce uvedl, že hlavním cílem Změny Z 3516/00 není podpora dotčeného rekreačního území jako turistického cíle, ale jedná se zejména o aktualizaci koncepce dopravy, která vyplývá ze ZÚR a která má zajistit zlepšení dopravní dostupnosti přetížené Trojské kotliny a nedostatečně obslužených částí hlavního města, tj. Bohnic a Podbaby.

VI. Jednání před soudem

43. V podání ze dne 20. 5. 2024 odpůrce k výzvě soudu sdělil, že nesouhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání. V souladu s § 101d odst. 2 věta poslední s. ř. s., dle něhož soud o návrhu na zrušení opatření obecné povahy „rozhodne do devadesáti dnů poté, kdy návrh došel soudu“, bylo jednání ve věci nařízeno na 29. 7. 2024. K žádosti navrhovatelů z důvodu kolize s dříve nařízeným soudním jednáním v jiné věci soud jednání nařízené původně na den 29. 7. 2024 odročil s tím, že náhradní termín ústního jednání stanovil po dohodě s účastníky na den 31. 7. 2024. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále též jen „NSS“), např. usnesení ze dne 7. 12. 2020, č. j. Aprk 11/2020-711, v němž NSS vyslovil, že „*lhůta stanovená v § 101d odst. 2 s. ř. s. je lhůtou toliko pořádkovou*“, nemá její nedodržení (nadto o pouhé dva dny) z hlediska práv účastníků řízení ani z hlediska vlastního přezkumu napadeného opatření obecné povahy žádné následky.

44. Při jednání konaném dne 31. 7. 2024 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Osoba zúčastněná na řízení se ústního jednání nezúčastnila.
45. Navrhovatelé i odpůrce zopakovali stěžejní body svých podání a ve zbytku na ně odkázali. Navrhovatelé zdůraznili především vady v postupu přijímání napadeného OOP, čemuž nasvědčuje i 77 podaných námitek po stanovené lhůtě a neúčast veřejnosti na veřejném projednání.
46. Odpůrce se předně vyjádřil k vytýkaným vadám procesu přijetí napadeného OOP, kdy vyzdvihl, že námitky ve věci byly podány, byť byly podány po lhůtě, a je proto zřejmé, že se osoby, které podávaly námitky a připomínky, s návrhem Změny Z 3516/00 seznámily.
47. K dalším návrhovým bodům odpůrce vymezil, že navrhovatelé nenapadají absenci obsahových náležitostí VVURÚ, ale sporují jeho obsah, čímž se dotýkají odborné otázky, která je s ohledem na zásadu minimalizace soudního zásahu vyloučena ze soudního přezkumu. Následně odpůrce odkázal na pasáže územně plánovací dokumentace, ve kterých je hodnocení kumulativních a synergických vlivů, neboť jejich absence byla rovněž navrhovateli namítána. K otázce proporcionality odpůrce uvedl, že ji lze učinit předmětem přezkumu pouze tehdy, byla-li namítána už v samotném správním řízení, což v dané věci s ohledem na opožděnost námitek nebylo splněno. Namítanou nepřezkoumatelnost napadeného OOP odpůrce odmítl, protože pokud by mělo být skutečně nepřezkoumatelné, tak by navrhovatelé nebyli schopni formulovat žádné své návrhové body. Je však zřejmé, že návrhové body byly formulovány a napadené OOP tak nemůže být nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Odpůrce rovněž uvedl, že VVURÚ stanovuje, že posuzovaná změna územního plánu vytváří územní předpoklady pro realizaci specifických cílů plánovací dokumentace především z hlediska minimalizace negativního vlivu hluku a imisí dopravy. Změna Z 3516/00 není dle odpůrce ani v přímém rozporu s dalšími požadavky, které vyplývají z nadřazené plánovací dokumentace, konkrétně ze ZÚR. Závěrem odpůrce vymezil, že napadenou Změnou Z 3516/00 není umisťována žádná konkrétní stavba – není specifikováno, jakým způsobem má lanová dráha vypadat, proto zásah do soukromí, který je namítán, lze posuzovat až v dalších navazujících stavebních řízeních.
48. Soud při ústním jednání provedl dokazování následujícími navrhovateli označenými důkazy: *Oznámením veřejného projednání návrhů změn vlny 35 ÚPSÚ hl. m. Prahy, Seznamem aktuálně pořizovaných změn ÚPSÚ hl. m. Prahy* (navrženy v podaných návrzích na zrušení napadeného OOP) a dále *Vyhláškami Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 1824515/2023, č.j. 1959358/2022, č.j. 944371/2024, č.j. MHMP 854614/2024 a č.j. MHMP 163108/2024 a Vyhláškami Odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna č.j. MMB/0554104/2023, č.j. MMB/0031233/2024 a č.j. MMB/0048876/2024* (navrženy ve vyjádření navrhovatelů ze dne 24. 7. 2024).
49. Zbývajících důkazními návrhy, které navrhovatelé označili ve svých podáních, soud dokazování neprováděl, neboť se s ohledem na právní posouzení věci (viz níže) jednalo o důkazy nadbytečné (*Závěr zjišťovacího řízení ze dne 23.11.2020, sp. zn. S-MHMP 473470/2020, Závažné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ze dne 20.02.2024, č.j. MHMP 193876/2024, sp. zn. S-MHMP 473470/2020, Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 23.11.2023, č. j.: MZP/2023/211/2071, sp. zn.: ZN/MZP/2023/211/262, Protokol o autorizovaném měření hluku pro plánovaný záměr lanové dráhy akustické laboratoře SONUM, Oznámení záměru pro posouzení EIA, Zápis z 3. jednání Výboru pro územní rozvoj Zastupitelstva hl. m. Prahy 2022-2026*), popř. o důkazy, které měly sloužit k prokázání

skutečností, jež mezi účastníky nebyly sporné (*Výpisy z katastru nemovitostí navrhovatelů a), b) c); Výpis z obchodního rejstříku navrhovatele a)*).

50. Soud v projednávané věci vyšel mimo shora uvedených provedených důkazů rovněž z podkladů obsažených ve správním spise [*Námitka P. K. ze dne 12.5.2022, Námitka navrhovatele a) ze dne 13.5.2022, Doplnění námitek navrhovatele a) ze dne 17.8.2022, Námitka navrhovatele b) ze dne 13.5.2022, Námitka navrhovatele c) ze dne 14.5.2022, Oznámení veřejného projednání Změny ÚPSÚ, Opatření obecné povahy č. 187/2023, vydané Zastupitelstvem odpůrce, Námitky a připomínky proti návrhu napadeného opatření obecné povahy, Stanoviska dotčených orgánů k návrhu na vydání opatření obecné povahy, Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území pro Změnu Z3516/00 ÚP hl. m. Prahy, zkráceně*]. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
51. V rámci závěrečných řečí navrhovatelé uvedli, že došlo k závažným procesním vadám při přijímání napadeného OOP, které spočívaly zejména ve vadném oznámení na úřední desce, o jaké opatření obecné povahy jde a čímž zájmů se přímo dotýká. Navrhovatelé ani jiné dotčené osoby proto nemohli včas seznat, o návrh jaké konkrétní změny územního plánu se jedná. V případě činnosti odpůrce jde o cca 200 návrhů změn územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy za rok a není možné, aby vedle sledování úřední desky ještě všichni vlastníci staveb a nemovitostí na území hl. m. Prahy dohledávali ve velmi složitém systému odpůrce podle čísla změny, co je předmětem té které navrhované úpravy. Dále navrhovatelé upozornili, že v případě absence přístupu k internetu na straně zejména starších občanů by bylo nutné odpůrce osobně kontaktovat či navštěvovat pokaždé, je-li vydána jakákoliv změna územního plánu, a takto zjišťovat, jestli se jich daná změna územního plánu nějakým způsobem nedotýká. Závěrem navrhovatelé navrhli, aby soud napadené opatření obecné povahy zrušil a přiznal jim náhradu nákladů řízení.
52. Odpůrce závěrem vyznamenal, že napadené OOP bylo přijímáno v souladu s právními předpisy a nedošlo k porušení žádných procesních ani hmotněprávních norem. Napadené opatření obecné povahy tedy nezkracuje žádným způsobem subjektivní práva navrhovatelů ani není v rozporu se zákonem. V projednávaném případě tedy není dán důvod k jeho zrušení.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

53. Soud přezkoumal návrhem napadené opatření obecné povahy i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.), přičemž byl dle § 101d odst. 1 s. ř. s. při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu.
54. Po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávané věci soud dospěl k závěru, že návrh na zrušení napadeného OOP je důvodný.
55. Z obsahu spisového materiálu předloženého odpůrcem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
56. V roce 2018 byla zpracována „Studie proveditelnosti lanové dráhy Bohnice – Podbaba“. Na základě návrhu na pořízení změny Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy zkráceným způsobem dle § 55a a § 55b stavebního zákona byl usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 18/48 ze dne 2. 7. 2020 schválen návrh obsahu Změny Z 3516/00. V únoru 2022 bylo vypracováno „Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území pro změnu Z3516/00 – zkráceně“.

57. Dne 18. 3. 2022 rozeslal MHMP, odbor územního rozvoje, celkem 182 adresátům (dotčené orgány a orgány státní správy, městské části, orgány územního plánování sousedního kraje a sousední obce, oprávnění investoři, ústřední správní úřady, MHMP, státní orgány, organizace, vybrané právnické osoby a ostatní adresáti) do 167 datových schránek (jednotlivé odbory MHMP, adresáti Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy a adresáti Národního památkového Ústavu mají shodné datové schránky) Oznámení o zahájení řízení o vydání Změny Z 3516/00 a o veřejném projednání vyhodnocení vlivů změny na udržitelný rozvoj území ze dne 16. 3. 2022, č. j. MHMP 469812/2022, sp. zn. S-MHMP 469812/2022.
58. Veřejnost byla o zahájení řízení o vydání Změny Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy a o veřejném projednání vyhodnocení vlivů změny na udržitelný rozvoj území informována Veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce MHMP od 29. 3. 2022 do 5. 5. 2022. Veřejná vyhláška informovala o konání veřejného projednání dne 28. 4. 2022 od 13:30 hod. na adrese CAMP – amfiteátr, Vyšehradská 51, Praha 2 (dále jen „veřejné projednání“) a jeho souběžném přenosu prostřednictvím on-line streamované videokonference (s uvedením konkrétní internetové adresy).
59. Ve Veřejné vyhlášce byla dále uvedena informace, že Veřejná vyhláška bude (fyzicky) zveřejněna na úřední desce MHMP v době od 29. 3. 2022 do 5. 5. 2022 včetně. V téže době „bude kompletní návrh Změny ÚP a úplný návrh na vydání uvedené změny formou opatření obecné povahy a dokumentace VVURÚ vystaveny k nahlédnutí:
- způsobem umožňujícím dálkový přístup – na internetové adrese www.praha.eu v sekci O městě → Budoucnost města → Odbor územního rozvoje → Změny územního plánu (Aktuálně pořizované změny → Změna 3516 → Návrh – veřejné projednání) http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/magistrat/odbory/odbor_uzemniho_rozvoje/uzemni_planovani/zmeny_uzemniho_planu/aktualne_porizovane_zmeny/index.html
 - v tištěné podobě – po předchozí telefonické (tel. 236 004 861) nebo e-mailové (karolina.nixbauerova@praha.eu) domluvě v kanceláři č. 350 UZR MHMP, Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1. Žádáme však z bezpečnostních hygienických důvodů o upřednostnění nahlížení dálkovým přístupem.“
60. Veřejná vyhláška konečně obsahovala poučení, že „nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání, tj. do 5. 5. 2022 včetně, lze uplatnit (dle § 52 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 172 odst. 1 a 5 a § 39 odst. 1 správního řádu) stanoviska, připomínky a námitky k vystavenému návrhu Změny ÚP a stanoviska a připomínky k vystavené dokumentaci VVURÚ. Ke stanoviskům, připomínkám a námitkám podaným po této lhůtě se nepřiblíží.“
61. Prezenčně se veřejného projednání dle prezenční listiny přiložené k zápisu z veřejného projednání zúčastnili tři osoby (z toho dvě osoby z Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy a dále autorka Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území ze společnosti Jacobs Clean Energy s. r. o.). Údaj o počtu osob sledujících on-line videokonferenční přenos veřejného projednání správní spis neobsahuje. V rámci veřejného projednání nebyly vzneseny žádné dotazy.
62. Dle přílohy 3a Změny Z 3516/00 (Vyhodnocení stanovisek a připomínek k návrhu změn ÚP SÚ HMP) se v rámci lhůty k podání námitek a připomínek, která končila dne 5. 5. 2022, z dotčených orgánů vyjádřilo Ministerstvo kultury, Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo životního prostředí, dále MHMP odbor ochrany prostředí a Hygienická stanice hlavního města Prahy. Ze skupiny vybraných

orgánů a organizací se vyjádřila Česká geologická služba, Dopravní podnik hl. m. Prahy, Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy, Městská policie hl. m. Prahy, MHMP odbor dopravy, Národní památkový ústav, Povodí Vltavy a Pražská plynárenská distribuce a. s. V rámci skupiny ostatní podněty se vyjádřil Krajský úřad Středočeského kraje a Pražská vodohospodářská společnost a. s.

63. Na základě částečných souhlasů MHMP odboru ochrany prostředí a Pražské vodohospodářské společnosti a. s. (vztahujících se k umístění lanové dráhy nad Ústřední čistírnou odpadních vod) došlo k doplnění odůvodnění návrhu. Zbylé částečné souhlasy, souhlasy, stanoviska a připomínky byly vzaty na vědomí, popř. se týkaly až následných řízení.
64. V období od 12. 5. 2022 do 20. 6. 2022 (tj. po skončení lhůty, jejím posledním dnem byl dle Veřejné vyhlášky termín 5. 5. 2022) bylo MHMP doručeno 77 podání označených jako námitky nebo připomínky s podpisy více než 120 osob. V příloze 3a Změny Z 3516/00 je k těmto podáním souhrnně uvedeno: *„[p]ro termínu. V souladu s § 52 odst. 3 stavebního zákona se ke stanoviskům, připomínkám a námitkám uplatněným po uvedených lhůtách nepřiblíží.“*
65. Mezi těmito námitkami byly i námitky *navrhovatele a)* ze dne 13. 5. 2022 (doručeny MHMP dne 16. 5. 2022), námitky *navrhovatele b)* ze dne 13. 5. 2022 (doručeny MHMP dne 13. 5. 2022), námitky *navrhovatele c)* [podané společně s původním navrhovatelem c) I. J.] ze dne 14. 5. 2022 (doručeny MHMP dne 16. 5. 2022) a námitky *předsedy OZŘ* ze dne 12. 5. 2022 (doručeny MHMP dne 13. 5. 2022). Obsah námitek byl ve všech čtyřech případech téměř totožný. Předně podané námitky obsahovaly informaci o vlastnictví nemovitostí jednotlivých namítatelů v území dotčeném zamýšlenou lanovou dráhou, které se Změna Z 3516/00 týkala. Účastníci dále namítali, že navrhovaná změna územního plánu nepovede ke snížení automobilové dopravy, ale naopak k jejímu zesílení, neboť lanová dráha bude sloužit i jako atrakce pro turisty. V námitkách byl napadán rovněž způsob oznámení konání veřejného projednání, o kterém se namítající dozvěděli ex post, z toho důvodu podali námitky po stanovené lhůtě, avšak požadovali jejich vypořádání a též řádné zopakování veřejného projednání.
66. *Navrhovatel a)* jím podané námitky doplnil podáním ze dne 17. 8. 2022 (doručeným MHMP dne 18. 8. 2022), ve kterém namítal narušení krajiny a životního prostředí zamýšlenou lanovou dráhou propojující lokality Podbaba – Troja – Bohnice, dále nedostatečné vyhodnocení působení vlivů s jinými, v dotčeném území zamýšlenými záměry a obavu o populaci sysla obecného, který se v dané lokalitě vyskytuje. Dále navrhovatel a) namítal nesoulad s cíli územního plánování a nemožnost provedení příslušné změny územního plánu bez předchozí aktualizace ZÚR. Proto dle navrhovatele a) neměl předložený návrh Změny Z 3516/00 z hlediska potřeby vymezení koridoru veřejně prospěšné stavby oporu v ZÚR.
67. Následně došlo dne 14. 9. 2023 usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 6/18 ke schválení Změny Z 3516/00, jak je uvedeno shora.
68. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
69. Dle § 55b odst. 2 věta první stavebního zákona *„[p]ro veřejné projednání návrhu změny územního plánu se použije obdobně § 52 odst. 1 a 2. Nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby podle § 52 odst. 2 námitky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezit území dotčené námitkou. O této skutečnosti musí být dotčené osoby poučeny. Povinnost*

doložit údaje podle katastru nemovitostí se nevztahuje na zástupce veřejnosti. Dotčené orgány uplatní do 7 dnů ode dne veřejného projednání svá stanoviska k návrhu změny a vyjádření k vyhodnocení vlivů. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřiblíží, dotčené osoby oprávněné k uplatnění námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny. Pro uplatňování stanovisek, námitek a připomínek se použije obdobně § 52 odst. 4. Obsahuje-li posuzovaný návrh varianty řešení, uplatňují se stanoviska, námitky a připomínky ke každé variantě samostatně.“

70. Dle § 52 odst. 1 stavebního zákona *„[u]pravený a posouzený návrh územního plánu, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, a oznámení o konání veřejného projednání pořizovatel doručí veřejnou vyhláškou. Veřejné projednání návrhu a vyhodnocení se koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení. K veřejnému projednání pořizovatel přizve jednotlivě obec, pro kterou je územní plán pořizován, dotčené orgány, krajský úřad, újezdni úřad sousedícího vojenského újezdu a sousední obce, a to nejméně 30 dnů předem.“*
71. Dle § 52 odst. 2 stavebního zákona *„[n]ámitky proti návrhu územního plánu mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem řešení, oprávněný investor a zástupce veřejnosti. Námitky k prokům náležejícím regulačnímu plánu mohou uplatnit i osoby uvedené v § 85 odst. 2.“*
72. Dle § 55b odst. 10 stavebního zákona *„[p]ři pořizování a vydání změny územního plánu se v částech neupravených v odstavcích 1 až 9 postupuje obdobně podle § 53, 54 a § 55 odst. 4 až 7.“*
73. Dle § 53 odst. 1 stavebního zákona *„[p]ořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu. Návrhy doručí dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu a vyzve je, aby k nim ve lhůtě 30 dnů od obdržení uplatnily stanoviska. Pokud dotčený orgán nebo krajský úřad jako nadřízený orgán neuplatní stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že s návrhy pořizovatele souhlasí. Pokud je to nezbytné, pořizovatel zajistí pro obec úpravu návrhu územního plánu v souladu s výsledky projednání.“*
74. Dle § 192 odst. 1 stavebního zákona *„[n]a postupy a řízení se použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.“*
75. Dle § 25 odst. 1 správního řádu *„[d]oručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.“*
76. Dle § 172 odst. 2 správního řádu *„[n]ení-li vzhledem k rozsahu návrhu možno zveřejnit jej na úřední desce v úplném znění, musí být na úřední desce uvedeno, o jaké opatření obecné povahy jde, čímž zájmy se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit. Úplné znění návrhu včetně odůvodnění však musí být i v takovém případě zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.“*
77. Dle § 101d odst. 1 s. ř. s. *„[p]ři rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu. K vadám řízení o vydání opatření obecné povahy, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na zákonnost, popřípadě správnost napadeného opatření obecné povahy, se nepřiblíží.“*
78. Dle § 101d odst. 2 věta první s. ř. s. *„[d]ojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a*

pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší v nezbytně nutném rozsahu, a to dnem právní moci rozsudku, nebo k pozdějšímu dni, který v rozsudku určí.“

79. Podle čl. 101 odst. 4 Ústavy České republiky „[s]tát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem.“
80. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a s. ř. s., k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 1/2008-34), kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní žalobní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou pak je včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).
81. Změna Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy byla schválena usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 6/18 dne 14. 9. 2023 a vydána formou opatření obecné povahy č. 187/2023. První podmínka, tj. existence opatření obecné povahy je tedy bezesporu dána. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu, neboť navrhovatelé v návrhu jednoznačně vymezili, čeho se domáhají. Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. Návrh je též včasný, neboť byl podán v jednoleté lhůtě od nabytí účinnosti napadeného opatření obecné povahy dle § 101b odst. 1 s. ř. s. (všechny návrhy byly doručeny soudu dne 30. 4. 2024). Návrhy na zahájení řízení netrpí žádnou vadou, jež by bránila meritornímu projednání věci.

Aktivní legitimace navrhovatelů

82. Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. platí, že *[n]ávrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.*
83. Při zkoumání aktivní legitimace navrhovatele je nutno rozlišovat mezi jeho aktivní procesní legitimací k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy a aktivní věcnou legitimací, která se pojí s otázkou důvodnosti podaného návrhu.
84. Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120, „*aktivní legitimace k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho částí je ve smyslu § 101a odst. 1 s.ř.s. dána, tvrdí-li navrhovatel, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání jsou nezákonné, a bude-li současně logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti*“. Rozšířený senát dále dovodil, že „*v případě územních plánů musí navrhovatel především plausibilně tvrdit, že existuje vztah mezi jeho právní sférou a územím, jež je územním plánem regulováno, a dále musí tvrdit, že dotčení je z povahy věci myslitelné právě danou formou právní regulace, tj. územním plánem s jeho předmětem, obsahem a způsobem regulace. Územní plány regulují základní koncepci rozvoje a uspořádání, jakož i přípustné a zakázané způsoby využití určitého území. Území je prostor skládající se z pozemků a na nich umístěných věcí, především staveb. Předmětem regulace územního plánu je tedy území tvořené primárně sumou nemovitých věcí. Územním plánem mohou tedy ve své právní sféře být dotčeny ty osoby, které mají práva k nemovitostem*

nacházejícím se na území tímto plánem regulovaném. Právo nějak nakládat určitou věcí (a tedy i nebezpečí, že bude určitá osoba v tomto svém právu, zejména v jeho rozsahu, obsahu, kvalitě či různých modalitách či potenciálních možnostech jeho výkonu, územním plánem nějak omezena) je v posledku vždy odvozeno od vlastnického práva k této věci“.

85. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2017, čj. 3 As 126/2016-38, naproti tomu „věcná legitimace navrhovatele ke zrušení opatření obecné povahy se pak zakládá na podmínce oprávněnosti tvrzení, že byl na svých právech tímto opatřením zkrácen. Navrhovatel musí tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena a těmto tvrzením musí soud následně přisvědčit. Tyto závěry jsou alfou a omegou posouzení aktivní věcné legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (k tomu srov. nálezy Ústavního soudu I. ÚS 59/14). Věcná legitimace chybí nejen tehdy, jsou-li konkrétní tvrzení navrhovatele nedůvodná, ale i v případech, kdy mezi namítaným porušením procesních předpisů při vydání opatření obecné povahy a dotčením na subjektivních hmotných právech navrhovatele nelze nalézt žádnou souvislost.“
86. V nyní projednávané věci není mezi účastníky sporu o tom, že navrhovatelé jsou vlastníky nemovitostí sousedících (přímo či nepřímě) s pozemky dotčenými napadenou Změnou Z 3516/00. Současně navrhovatelé namítali, že v důsledku vydání Změny Z 3516/00 došlo ve vztahu k jimi vlastněným nemovitostem k zásahu do jejich subjektivních práv. Pojem „dotčenost“ je ve smyslu stávající judikatury správních soudů nutno vykládat širším způsobem než jen tak, že může být naplněn pouze u vlastníků pozemků či staveb, na které přímo dopadá změna územního plánu. „Dotčenost“ se ovšem nevyčerpává ani v hranicích mechanicky vnímaného „sousedění“ pozemků či staveb určitých vlastníků s těmi pozemky či stavbami, na něž přímo dopadá změna územního plánu; dotčen totiž může být i vlastník pozemku (stavby) vzdálenější, má-li zamýšlená změna územního plánu takovou povahu, že při jejím provedení je reálné podstatné ovlivnění poměrů i na tomto pozemku (stavbě). „Dotčení“ se proto musí posuzovat materiálně, s důkladným uvážením poměrů příslušné lokality, konkrétních pozemků (staveb), ve vztahu k nimž se dotčenost posuzuje, a povahy změn územního plánu. Dotčení na svých právech přitom s ohledem právě na vlastnický vztah k sousedícím nemovitostem nemuseli navrhovatelé nijak zvlášť prokazovat, neboť toto dotčení je implicitně obsaženo právě ve skutečnosti existence vlastnického práva. Takové dotčení na právech je myslitelné, a zakládá proto aktivní procesní legitimaci navrhovatelů. Dotčení na právech navrhovatelů ostatně odpůrce ani nikterak nezpochyboval.
87. Judikurní praxí správní soudy připustily, aby návrh na zrušení opatření obecné povahy mohla podat i osoba, jež proti němu nevznesla námitky. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení č. j. 1 Ao 2/2010 - 116 ze dne 16. listopadu 2010 výkladem zákona přiznal všem osobám bez ohledu na jejich aktivitu procesní legitimaci k podání návrhu. Dovodil ovšem toliko, že kvůli pasivitě v procesu přijímání opatření obecné povahy nemůže soud návrh na jeho zrušení (jako celek) odmítnout, ale musí se jím i tak věcně zabývat. Rozšířený senát dále konstatoval, že soudní přezkum územního plánu „není nástrojem rozhodování věcných sporů o využití území; tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím příslušného instrumentária správního procesu. Soud proto při návrhu mířícím proti ‚nesprávnosti‘ přijatého řešení koriguje principiálně toliko ta pochybení, která znemožnila účastníkům procesu takových instrumentů využít.“ Následky nepodání námitek pak Nejvyšší správní soud rozvedl ve svém rozsudku ze dne 13. května 2014 č. j. 6 Aos 3/2013 - 29, podle něž „rozšířený senát sice otevřel prostřednictvím procesní legitimace branku k soudnímu přezkumu i pro navrhovatele, kteří proti územnímu plánu během

jeho přípravy nebrojili, avšak na jejich legitimaci věcnou (tedy důvodnost jejich návrhu) musí mít tato skutečnost zpravidla fatální dopad, nepřesvědčí-li soud, že svá práva ve správním procesu z objektivních důvodů uplatnit nemohli.“ Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozsudku upřesnil, že „typickým příkladem takovéto situace bude porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli fakticky znemožnil nebo významně ztížil uplatnění jeho práva podat námitky nebo připomínky.“ V rozsudku ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019, NSS zopakoval, že „[j]estliže navrhovatel nepodá proti napadenému opatření obecné povahy včas námitky ani připomínky (§ 172 odst. 4 a 5 správního řádu, resp. § 52 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu), může před správními soudy úspěšně namítat jen nedostatek pravomoci či příslušnosti odpůrce k vydání opatření obecné povahy nebo porušení kogentních předpisů chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Může jít jak o normy procesní (typicky porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli fakticky znemožnil nebo významně ztížil uplatnění jeho práva podat námitky nebo připomínky), [...]“ Vzhledem ke znění již prvního návrhového bodu, jímž navrhovatelé napadají procesní postup odpůrce při přijímání navrhované úpravy, je aktivní procesní legitimace navrhovatelů i v tomto ohledu dána.

88. K postavení OZŘ v projednávané věci soud poznamenává, že podle veřejně dostupných údajů z obchodního rejstříku je hlavním účelem spolku ochrana životního prostředí, zejména pak přírody a krajiny, čímž chce spolek docílit zlepšení stavu životního prostředí zejména, avšak nikoliv výlučně, v okolí městských částí Praha - Troja a Praha - Bohnice. V rozsudku ze dne 19. 9. 2019, č. j. 9 As 310/2017 – 164, Nejvyšší správní soud konstatoval, že pro účely aktivní legitimace spolku je podstatné, zda má tvrzený zásah důsledky pro dosahování cílů, na něž se spolek zaměřuje a poté doplnil: „Soudy v praxi dovozují splnění těchto podmínek z tvrzení samotného spolku, údajů dostupných ve veřejném rejstříku, výroční zprávy či statusu spolku a skutečností známých z úřední činnosti, tedy že se konkrétní spolek opakovaně účastní určitých správních a soudních řízení.“ Dle judikatury není rovněž vyloučeno, aby se věcná legitimace spolku odvíjela od činnosti spolku s místním vztahem k napadenému opatření obecné povahy, a to i v případech, kdy nepůjde o ekologický spolek. Aktuální judikatura v tomto směru odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, podle kterého: „Věcné (materiální) legitimační důvody, vycházející z předmětu činnosti spolku, se pak odvozují právě od místního vztahu k napadenému opatření obecné povahy. V některých případech mohou působit místní a věcné důvody v synergii, a nemusí jít ani o „ekologický“ spolek. Tak kupříkladu založí-li občané žijící v určitém městě nebo jeho městské části spolek k ochraně svých zájmů a územní plán by měl zasáhnout do rekreační zóny, v níž jsou zvyklí trávit svůj volný čas, pak připadá v úvahu přiznat spolku aktivní legitimaci bez ohledu na detaily vymezení jeho předmětu činnosti.“ (k tomu srov. např. recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2024, č. j. 9 As 279/2023 – 45). Uvedená argumentace platí tím spíše pro postavení spolku coby osoby zúčastněné na řízení. Podmínka pro účast spolku v nadepsaném řízení ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. je tak naplněna.

Samotný přezkum napadeného OOP

89. Ustálenou judikaturu týkající se postupu při soudním přezkumu opatření obecné povahy Nejvyšší správní soud shrnul ve svém rozsudku ze dne 13. 4. 2021, č. j. 7 As 306/2020 – 45 následovně: „[15] Postup při soudním přezkumu OOP byl zdejší soudem opakovaně řešen. Z jeho judikatury vyplývá tzv. algoritmus přezkumu opatření obecné povahy (viz např. rozsudek ze

dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS, a na něj navazující rozsudky). Tento algoritmus spočívá v pěti krocích, a to zkoumání, zda za prvé, je dána pravomoc správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, zda je opatření obecné povahy co do obsahu v rozporu se zákonem (materiální kritérium); a za páté v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti regulace). V rámci pátého kroku popsaného algoritmu, tj. při přezkumu proporcionality územního plánu, jsou správní soudy povinny zkoumat, zda má zásah ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod, zda je zásah činěn v nezbytně nutné míře, zda je zásah činěn nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, zda je zásah činěn nediskriminačním způsobem a zda je zásah činěn s vyloučením libovůle (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publikované pod č. 1910/2009 Sb. NSS, či rozsudek zdejšího soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 3 As 195/2015 - 55, ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5 As 49/2016 - 198, ze dne 27. 7. 2017, č. j. 1 As 15/2016 - 85).“

90. V rozsudku ze dne 10. 6. 2021, č. j. 7 As 20/2021 - 72, Nejvyšší správní soud připomněl povinnost správních soudů při přezkumu opatření obecné povahy postupovat zdrženlivě a respektovat právo na autonomní rozhodování samosprávy, když v dané souvislosti uvedl následující:
91. „[11][...] Již v rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 - 73, soud uvedl, že v rámci územního plánování „vždy jde o vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Tato harmonie může mít nescíslně podob a ve své podstatě nebude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury v podobě schvalování územního plánu, v níž je vůle politické jednotky, která o něm rozhoduje, tedy ve své podstatě obce rozhodující svými orgány, omezena, a to nikoli nevýznamně, požadavkem nevybočení z určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) mantinelů daných zákonnými pravidly územního plánování. Uvnitř těchto mantinelů však zůstává vcelku široký prostor pro autonomní rozhodování příslušné politické jednotky. Jinak řečeno – není úkolem soudu stanovovat, jakým způsobem má být určité území využito; jeho úkolem je sledovat, zda příslušná politická jednotka (obec) se při tvorbě územního plánu pohybovala ve shora popsaných mantinelech. Bylo-li tomu tak, je každá varianta využití území, která se takto „vejde“ do mantinelů územního plánování, akceptovatelná a soud není oprávněn politické jednotce vnucovat variantu jinou.“ Na uvedené navázal soud v dalších rozsudcích např. v rozsudcích ze dne 5. 2. 2009, č. j. 2 Ao 4/2008 - 88, ze dne 31. 8. 2011, č. j. 1 Ao 4/2011 - 42, ze dne 28. 3. 2013, č. j. 1 AOs 3/2012 - 59. Z nich vyplývá, že při přezkumu různých forem územně plánovací dokumentace je třeba postupovat s nejvyšší opatrností a zdrženlivostí. Je totiž třeba ji posuzovat v kontextu práva kraje (či obce) na samosprávu, které inherentně zahrnuje i právo uspořádat své územní poměry podle vlastních představ.
92. [12] Nejvyšší správní soud se již opakovaně vyjádřil i k tomu, kdy je třeba přistoupit ke zrušení opatření obecné povahy. Např. v rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 174/2015 - 72, uvedl, že ke zrušení opatření obecné povahy může soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku. Zrušení napadeného opatření obecné povahy nastupuje tehdy, když pochybení správního orgánu překročila mez, kterou je možno vzhledem k celkové komplikovanosti řízení a s přihlédnutím k povaze rozhodované věci považovat za ještě přijatelnou. „K překročení takové

meze může dojít jediným závažným pochybením stejně jako větším počtem relativně samostatných (povětšinou procesních) pochybení, která by mohla být jednotlivě vnímána jako marginální, ale ve svém úhrnu představují podstatný zásah do veřejných subjektivních práv stěžovatelů.“ Výše uvedená východiska potvrzuje i další judikatura [...].“

93. V odůvodnění právě citovaného usnesení pak rozšířený senát Nejvyššího správního soudu uvedl následující: *„Důvodem pro zrušení opatření obecné povahy tak zpravidla nejsou taková procesní pochybení správních orgánů, která ve výsledku nezbavila navrhovatele reálné participace v procesu vydání opatření obecné povahy, popř. omezila výkon práv pouze osob odlišných od navrhovatele. Stejně tak nemůže navrhovatel úspěšně v návrhu uplatnit takové obsahové nezákonnosti opatření obecné povahy, které se dotýkají pouze třetích osob, ale nikoli právní sféry navrhovatele[...]. Je tomu tak proto, že účelem správního soudnictví je ochrana veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), nikoli všeobecný dozor nad zákonností výkonu veřejné moci správními orgány.“*
94. Městský soud při přezkumu napadeného OOP proto postupoval dle návrhových bodů a postupně se zabýval jednotlivými důvody, pro které navrhovatelé navrhli zrušení napadeného OOP, když dle § 101d odst. 1 s. ř. s. je při rozhodování soud vázán rozsahem a důvody návrhu [viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2023, č.j. 9Ao 37/2021 – 57, kde rozšířený senát dospěl k závěru, že *„po novele soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb. je soud při přezkumu opatření obecné povahy, s výjimkami plynoucími z právní úpravy, vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Pro soud naopak není závazný tzv. algoritmus přezkumu, jak byl poprvé vymezen v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS.“*].
95. Soud předepisuje, že pokud jde o první dva kroky algoritmu přezkumu opatření obecné povahy, pak navrhovatelé v případě napadeného OOP ani nezpochybnili pravomoc orgánu, který napadené OOP vydal (tj. zastupitelstvo odpůrce), ani nenamítali překročení mezí zákonem vymezené působnosti. Návrhové námitky tak směřovaly do zbývajících tří kroků algoritmu. Navrhovatelé se přitom zaměřili na třetí a následně čtvrtý krok algoritmu, tedy na zákonnost postupu při vydání napadeného OOP a zákonnost obsahu napadeného OOP.

K námitce o procesních pochybeních při přijímání napadeného OOP

96. V *prvním návrhovém bodě* navrhovatelé napadali způsob zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, resp. způsob doručování návrhu změny územního plánu Veřejnou vyhláškou včetně informace o veřejném projednání, v důsledku kterého se s návrhem Změny Z 3516/00 včas neseznámili a nemohli proto proti ní včas uplatnit své námitky. Doručováno bylo v posuzovaném případě prostřednictvím Veřejné vyhlášky zveřejněné na úřední desce (elektronické i fyzické) odpůrce.
97. Ustanovení § 172 odst. 2 správního řádu upravuje náležitosti zveřejňování návrhu opatření obecné povahy (tedy toho, co bude předmětem projednávání a schvalování). V případě změn územních plánů jsou náležitosti jejich návrhů a způsoby zveřejňování těchto návrhů upraveny ve stavebním zákoně, který tak možnost aplikace obecné úpravy dle správního řádu z velké části vylučuje. Právní úprava obsažená ve stavebním zákoně však stanovuje toliko v § 52 odst. 1 stavebního zákona způsob doručování návrhu územního plánu, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (pokud se zpracovává) a oznámení o konání veřejného projednání veřejnou vyhláškou. Naproti tomu však stavební zákon neobsahuje náležitosti takové veřejné vyhlášky. Protože obsahové požadavky veřejné vyhlášky, kterou

se doručuje návrh změny územního plánu, nestanovuje přímo stavební zákon, je nutné v souladu s § 192 odst. 1 stavebního zákona použít obecnou úpravu doručování veřejnou vyhláškou stanovenou ve správním řádu. Dle § 172 odst. 2 správního řádu musí být v případě nezveřejnění úplného znění návrhu OOP na úřední desce – což je i nyní posuzovaný případ – na úřední desce uvedeno, o jaké opatření obecné povahy jde, čímž zájmů se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit.

98. Soud proto zkoumal, zda odpůrce při doručení oznámení o zahájení řízení o vydání změny Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy a o veřejném projednání vyhodnocení vlivů změny na udržitelný rozvoj území formou veřejné vyhlášky dostal všem zákonným požadavkům na něj kladeným.
99. Předně se soud zabýval *a) postupem, kterým bylo možné se s Veřejnou vyhláškou seznámit, a poté b) obsahem samotné Veřejné vyhlášky.*

a) Možnost seznámit se s Veřejnou vyhláškou.

100. Úřední deska odpůrce je vedena jak ve fyzické podobě, tak v podobě elektronické. Veřejná vyhláška byla v projednávané věci podle obsahu spisové dokumentace vyvěšena na (fyzické i elektronické) úřední desce odpůrce od 29. 3. 2022 do 5. 5. 2022. Možnost seznámit se s Veřejnou vyhláškou zveřejněnou na fyzické úřední desce odpůrce není třeba z logiky věci posuzovat. Naproti tomu v případě zobrazení prostřednictvím elektronické úřední desky byl postup vedoucí k seznámení se s obsahem Veřejné vyhlášky o poznání složitější.
101. Soud v tomto směru vycházel z listiny označené jako „*Spisová obálka k dokumentu vyvěšenému na úřední desce*“, která je založena ve správním spise. Tato listina obsahuje údaje o názvu vyvěšeného dokumentu (tj. detail vyvěšení), tak jak byl v projednávané věci uveden na elektronické úřední desce: „**VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA - OZNÁMENÍ o zahájení řízení o vydání změny Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy a o veřejném projednání vyhodnocení vlivů změny na udržitelný rozvoj území**“. Dále tato listina obsahuje evidenční značku, číslo jednací, odbor, jméno pověřeného zaměstnance a informaci o zveřejnění a sejmutí.
102. Vzhledem k tomu, že hlavní město Praha nemá přístupný archiv elektronické úřední desky (tj. na úřední desce se zobrazují pouze aktuálně vyvěšené písemnosti), soud pro ilustraci doplňuje níže printscreen (pořízený dne 3. 7. 2024) z aktuálně vyvěšené veřejné vyhlášky vztahující se k jiné změně územního plánu hlavního města Prahy, kdy ale údaje zveřejněné na elektronické úřední desce (detail vyvěšení), přes které je třeba „proklikat se“ k vlastnímu obsahu veřejné vyhlášky, jsou totožné jako v případě Změny Z 3516/00 (viz shora citovaná listina „Spisová obálka k dokumentu vyvěšenému na úřední desce“ shodného rozsahu).

Detail vyvěšení - Veřejná vyhláška - oznámení o společném jednání o návrhu změny Z 3282 vlny 18 ÚP SÚ HMP

Odbor	Odbor územního rozvoje
Kategorie	Veřejná vyhláška
Číslo jednací	MHMP 1003239/2024
Vyvěšeno	02.06.2024
Sejmout	18.07.2024
Stav vyvěšení	Vyvěšeno

Obsah vyvěšení

Veřejná vyhláška.pdf

Velikost: 231 842
Počet stran: 3

Veřejná vyhláška - oznámení o společném jednání o návrhu změny Z 3282 vlny 18 ÚP SÚ HMP

Jednací číslo: MHMP 1003239/2024
Vyvěšeno: 02.06.2024 – 18.07.2024

Odbor územního rozvoje | Veřejná vyhláška

103. Z uvedeného modelového příkladu informativního printscreenu vyplývá, že chtěl-li se adresát v projednávané věci seznámit s Veřejnou vyhláškou prostřednictvím elektronické úřední desky odpůrce, musel se nejdříve proklikat v jednotlivých vyvěšených písemnostech k písemnosti nazvané „*VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA - OZNÁMENÍ o zahájení řízení o vydání změny Z 3516/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy a o veřejném projednání vyhodnocení vlivů změny na udržitelný rozvoj území*“, přičemž po rozkliknutí této položky se zobrazil „detail vyvěšení“. Teprve poté bylo možné otevřít samotnou Veřejnou vyhlášku a seznámit se s jejím obsahem. Ani při rozkliknutí vybrané Veřejné vyhlášky, ani při zobrazení detailu jejího vyvěšení však potenciální adresát kromě označení změny kódem „Z 3516/00“ (*příslušné číslo změny územního plánu*) nezjistil a nadále neměl k dispozici žádné indicie, z nichž by mohl snadno a rychle dovodit, kterého konkrétního katastrálního území, které městské části, natož pak které konkrétní věcné změny (v daném případě veřejně prospěšná stavba lanové dráhy) se Veřejná vyhláška týká.
104. Je nepochybně v technických možnostech odpůrce při vedení elektronické úřední desky, aby veřejnost, resp. jakýkoli potenciální adresát veřejné vyhlášky na první pohled zjistili (aniž by bylo nutné cokoli dále rozklikávat) alespoň minimum informací nezbytných pro

vyhodnocení, zda lze v tom kterém případě očekávat dotčení na právech navrhovanou změnou ÚP.

105. Soud proto dospěl k dílčímu závěru, že již samotným zcela nedostatečným způsobem označení písemnosti obsahující Veřejnou vyhlášku na elektronické úřední desce odpůrce porušil ustanovení upravující proces přijímání změny územního plánu (§ 172 odst. 2 správního řádu), čímž významně ztížil uplatnění práv navrhovatelů podat v procesu přijímání změny včasné námitky.
106. Soud se přitom zcela ztotožňuje s názorem odpůrce, že § 172 odst. 2 správního řádu je nutné vykládat s ohledem na jeho smysl a účel, kterým je poskytnout dotčeným orgánům, dotčeným osobám a veřejnosti možnost seznámit se s obsahem zveřejňovaného návrhu opatření obecné povahy, jímž se vydává změna územního plánu, a zapojit se do procesu jeho pořizování. Není-li tedy na úřední desce vyvěšeno úplné znění pořizované změny, je k naplnění shora deklarovaného smyslu a účelu předmětného ustanovení nezbytné, aby odpůrce zveřejnil na elektronické úřední desce alespoň základní údaje o návrhu čítající minimálně označení katastrálního území dotčeného změnou (lokality), označení dotčené městské části a alespoň heslovitě uvedený předmět změny (tedy např. MČ Praha 6, 7, 8; lanová dráha Podbaba – Troja – Bohnice) tak, aby měl adresát bez potřeby další „vyhledávací činnosti“ dostatek informací a prostoru pro uvažování, zda a jakým způsobem se chce do procesu pořizování změny územního plánu zapojit.

b) Obsah Veřejné vyhlášky

107. Pojem „vyhláška“ má dva významy. Prvním je vyhláška ve smyslu podzákonného právního předpisu vydávaného orgány veřejné moci v rámci jejich zákonného zmocnění, jež nese toto formální označení (např. obecně závazné vyhlášky obcí). Druhým (obecnějším) významem tohoto pojmu je postup orgánů veřejné moci při zveřejňování (vyhlašování) jakéhokoliv sdělení tak, aby veřejnost mohla být seznámena s jeho obsahem. Správní řád přitom nestanoví žádné formální či obsahové požadavky na způsob jejího provedení. Klíčový je však účel zveřejnění veřejné vyhlášky, a tím je seznámení občanů obce a adresátů regulace se skutečností, že došlo k vydání OOP a s jeho obsahem.
108. Vycházejí ze smyslu a účelu zveřejnění veřejné vyhlášky, musí tato dle § 172 odst. 2 správního řádu de facto obsahovat čtyři obligatorní náležitosti. Ve veřejné vyhlášce musí být uvedeno:
- (1) o jaké opatření obecné povahy jde;
 - (2) čímž zájmy se přímo dotýká;
 - (3) kde se lze s návrhem seznámit;
 - (4) v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit.
109. Primárním účelem postupu dle § 172 odst. 2 správního řádu je tedy seznámení veřejnosti s napadeným OOP. V rozsudku ze dne 14. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, č. 1462/2008 Sb. NSS, NSS vyzdvihl smysl a účel publikace na úřední desce, a to jednak poskytnutí informace, že vůbec takový akt byl vydán a že bude mít právní účinky, a jednak možnost veřejnosti seznámit se s jeho obsahem a zvážit, zda a jakým způsobem se chce do procesu přijímání OOP zapojit.
110. Naplnění smyslu a účelu zveřejnění veřejné vyhlášky je nadto třeba posuzovat v kontextu krátké sedmidenní lhůty pro uplatnění připomínek a námitek ke změně územního plánu dle

§ 55b odst. 2 věta první stavebního zákona a v kontextu ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, která nutnost podrobného odůvodnění navrhovaného OOP vyžaduje toliko za situace, kdy dotčená osoba uplatnila včasné námitky (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 Aos 3/2013-33).

111. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že předmětem soudního přezkumu nemůže být proporcionalita přijatého řešení, nemohl-li ji pro nedůvodnou pasivitu navrhovatele posoudit odpůrce v průběhu pořizování daného opatření obecné povahy (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, ze dne 28. 8. 2012, č. j. 1 Ao 1/2010-247, nebo ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 Aos 3/2013-29). Tuto pozici NSS výstižně shrnul v rozsudku č. j. 6 Ao 5/2011-43: „*V (...) případě, kdy by skutečným meritem soudního přezkumu mělo být vedle přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy se zákonem (...), zejména přezkum obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality, však není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. (...) Nepodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.*“ Tuto praxi, podle níž v případě pasivních navrhovatelů správní soudy přezkoumávají pouze zákonnost, a nikoliv i proporcionalitu přijatého řešení, potvrdil i Ústavní soud v nález ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12 (viz rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53).
112. V projednávané věci soud nemá pochybnosti, že náležitost (3), tedy informace, kde se lze s návrhem seznámit, byla ve Veřejné vyhlášce obsažena, neboť v ní bylo přehledně uvedeno, že „*kompletní návrh Změny ÚP a úplný návrh na vydání uvedené změny formou opatření obecné povahy a dokumentace VVURÚ jsou vystaveny k nahlédnutí*“ způsobem umožňujícím dálkový přístup (s uvedením postupu) i v tištěné podobě (s uvedením instrukcí a adresy).
113. Za splněnou považuje soud i náležitost (4), tedy v jaké lhůtě se lze se shora uvedenými dokumenty seznámit, když Veřejná vyhláška rovněž obsahovala zcela dostatečnou informaci: „*Veřejná vyhláška – oznámení o zahájení řízení o vydání Změny ÚP a o veřejném projednání VVURÚ bude zveřejněna na úřední desce Magistrátu hl. m. Prahy, Jungmannova ul. 35/29, Praha 1, v době od 29. 03. 2022 do 05. 05. 2022 včetně. V téže době bude kompletní návrh Změny ÚP a úplný návrh na vydání uvedené změny formou opatření obecné povahy a dokumentace VVURÚ vystaveny k nahlédnutí: [...].*“
114. Soud ovšem neshledal za splněnou první ani druhou obsahovou náležitost Veřejné vyhlášky, které spolu úzce souvisejí.
115. Ve vztahu k první obsahové náležitosti (o jaké opatření obecné povahy jde) bylo z obsahu Veřejné vyhlášky toliko seznatelné, že opatření obecné povahy se týká změny územního plánu s kódovým označením Z 3516/00. S ohledem na množství přijímaných změn Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy v řádu stovek ročně (dle provedeného důkazu „*Seznam aktuálně pořizovaných změn ÚPSÚ hl. m. Prahy*“ jich ke dni 18. 12. 2023 bylo 250), nelze takový údaj rozhodně považovat za dostačující, neboť z něj nelze bez dalšího konkrétně dovodit, o jaké opatření obecné povahy se jedná tak, aby smysl a účel § 172 odst. 2 správního řádu zůstal zachován.

116. Jakýkoliv jiný postup správních orgánů než řádně specifikovat navrhovanou změnu totiž odporuje základnímu pojetí veřejné správy jako služby. Informace o konkrétním katastrálním území (lokalitě), které se navrhovaná změna týká, a dotčené městské části, jakož i stručná informace o předmětu změny, jsou veřejným statkem vytvářeným za pomoci veřejných prostředků, a odpůrce je musí mít v době zveřejnění veřejné vyhlášky z povahy věci k dispozici. Byly-li takové údaje při zveřejnění Veřejné vyhlášky postupem odpůrce veřejnosti odepřeny s argumentací, že údaj „o *jaké opatření obecné povahy jde*“ lze s využitím identifikátoru změny (Z 3516/00) v elektronických systémech odpůrce postupným proklikáváním nakonec dohledat, přestože evidentně proces dohledání potřebných informací samotnými adresáty lze považovat za tak časově náročný a nepřehledný, že by museli na delší dobu přerušit svoji běžnou činnost, jedná se o nezákonný postup odpůrce, který nemá oporu ve správním řádu. Celou situaci pak již jen dokreslují případy jiných veřejných vyhlášek hlavního města Prahy, z nichž vyplynula naprosto odlišná praxe.
117. Z provedených důkazů totiž soud shledal, že v jiných případech je v závěru obdobných veřejných vyhlášek odpůrce vložena tabulka s uvedením katastrálního území, dotčené městské části a předmětu zamýšlené změny:

Vyhláška Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy, č.j. MHMP 1824515/2023, obsahuje údaje:

Číslo změny	Předmět změny	Městská část	Katastrální území
3589	Revitalizace území TR Měcholupy	Praha 15	Horní Měcholupy
3590	Záměr obytné zástavby	Praha - Slivenec	Holyně
3591	Vznik a doplnění všeobecně smíšené zástavby	Praha 3, Praha 10	Žižkov, Strašnice
3592	Výstavba rezidenčních objektů	Praha 15	Hostivař
3593	dotvoření bloku mezi ulicemi Počernická, Dřevčická a Limuzská a jeho propojení se smyčkou budoucí tramvajové trati	Praha 10	Malešice
3595	transformace plochy	Praha 15	Horní Měcholupy
3596	Dotvoření bloku u ulice Dřevčická	Praha 10	Malešice
3752	Rozšíření areálu hotelu Nosál	Praha 4, Praha 11	Míchle, Chodov
3788	Realizace polyfunkčního komplexu Victoria	Praha 9	Vysočany
3799	výstavba dvoupodlažních rodinných domů	Praha - Kunratice	Kunratice

Vyhláška Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy, č.j. 944371/2024, obsahuje údaje:

Číslo změny	Předmět změny	Městská část	Katastrální území
3897	Tramvajová trať Vypich- Motol	Praha 5, Praha 6	Břevnov, Motol

Vyhláška Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy, č.j. MHMP 854614/2024, obsahuje údaje:

Číslo změny	Předmět změny	Městská část	Katastrální území
3896	Kasárna Karlín	Praha 8	Karlín

Vyhláška Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy, č.j. 1959358/2022, obsahuje údaje:

Číslo změny	Předmět změny	Městská část	Katastrální území
3585	multifunkční objekt Palmovka-Zenklova	Praha 8	Libeň
3586	výstavba bytového domu s veřejnou vybaveností a komerčními plochami	Praha 10	Vršovice
3587	městský administrativní objekt u Radlické radiály	Praha 5	Jinonice

Vyhláška Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy, č.j. MHMP 163108/2024, obsahuje údaje:

Číslo změny	Předmět změny	Městská část	Katastrální území
3083	realizace přírodě blízkých protipovodňových opatření a zkapacitnění koryta toku pro provádění zvýšených vodních stavů, přeložka VTL plynovodu	Praha - Velká Chuchle, Praha - Zbraslav, Praha 12	Lahovice; Malá Chuchle; Velká Chuchle; Modřany

Vyhláška Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy, č.j. MHMP 2624085/2023, obsahuje údaje:

Číslo změny	Předmět změny	Městská část	Katastrální území
3569	Rekonverze skladovacího areálu na obytnou městskou čtvrť	Praha 6	Sedlec
3574	Výstavba Kolbenova development	Praha 9	Vysočany
3753	Transformace výrobního areálu	Praha 7	Holešovice

118. Obdobně lze pro dokreslení poukázat i na veřejné vyhlášky města Brna, které rovněž potřebné informace obsahují:

Vyhláška Odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna č.j. MMB0031233/2024 obsahuje údaje:

Změna ÚPmB - B163_p96_22_nacházející se v MČ Brno-Žebětín má upřesnit vymezení ploch pro dopravu pro komunikační propojení ulice Hostislavovy a Kohoutovické mimo centrální část MČ Brno-Žebětín v dlouhodobě sledovaném koridoru. Jedná se o změnu pořizovanou zkráceným postupem dle ustanovení §55a stavebního zákona.

Vyhláška Odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna č.j. MMB0048876/2024 obsahuje údaje:

Cílem změny ÚPmB – B168_p351_22 je vytvořit územní podmínky pro umístění výškových staveb s převažující bytovou funkcí a doplňkovou komerční vybaveností, umístění školských zařízení, změnu směrového vedení, zatřídění veřejných prostranství a s tím související úpravu navazujících ploch. Řešené území změny se nachází v lokalitě Západní brána na území MČ Brno-Starý Lískovec v k. ú. Starý Lískovec. Jedná se o změnu pořizovanou zkráceným postupem dle ustanovení § 55a stavebního zákona.

Vyhláška Odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna č.j. MMB0554104/2023 obsahuje údaje:

Změna ÚPmB - B100_p94_22 nacházející se v MČ Brno-Bohunice a MČ Brno-Nový Lískovec, k.ú. Bohunice a k.ú. Nový Lískovec vytváří územní podmínky umožňující realizaci záměrů statutárního města Brna se zohledněním požadavků účastníků Memoranda o vzájemné spolupráci uzavřeném mezi Statutárním městem Brnem, Jihomoravským krajem, Masarykovou univerzitou, Regionální hospodářskou komorou Brno a CD XXI, a.s. na přeměnu řešeného území na lokalitu se smíšeným využitím území pro realizaci komplexní infrastruktury v oblasti vědy, výzkumu a inovací v kombinaci s bytovou výstavbou (včetně vysokoškolských kolejí) a další obslužnou smíšenou zástavbou včetně návrhu zajištění ploch veřejného prostranství. Jedná se o změnu pořizovanou zkráceným postupem dle ustanovení §55a stavebního zákona.

119. Z uvedených soudem provedených důkazů je evidentní, že je běžnou praxí uvádět do veřejných vyhlášek, kterými dochází k oznámení o zahájení řízení o změně územního plánu bližší vymezení území, kterého se změna dotýká, jakož i předmět navrhované změny. Není přípustné, aby se zákonem dané obsahové náležitosti veřejných vyhlášek měnily spolu se změnou osoby stojící v čele příslušného odboru odpůrce.
120. Z obsahu správního spisu je zjevné, že v rámci procesu přijímání Změny Z 3516/00 nebyla uplatněná žádná včasná námitka ani připomínka osob, kterým bylo doručováno Veřejnou vyhláškou. Po uplynutí lhůty k podání námitek a připomínek přitom bylo odpůrci doručeno v období od 13. 5. 2022 do 21. 6. 2022 celkem 77 podání označených jako námitky nebo připomínky s podpisy více než 120 osob, což rozhodně nesvědčí o pasivitě veřejnosti v procesu územního plánování. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 6. 2012 č. j. 1 Ao 7/2011-526 (č. 2698/2012 Sb. NSS): *„[o]bsah veřejného projednání při pořizování územně plánovací dokumentace lze rozdělit do dvou fází: první část tvoří odborné informování veřejnosti o připravovaném opatření obecné povahy, na němž bude zajištěna účast projektanta (§ 22 odst. 4 StavZ), druhou fází by pak měla představovat veřejná diskuse spojená s ústním přednesem písemně podaných námitek a připomínek, která by měla být doplněna vyjádřeními dotčených orgánů a dalších přítomných odborníků podílejících se na zpracování opatření obecné povahy (§ 22 odst. 3 StavZ). Obě zmíněné fáze veřejného projednání jsou stejně důležité, a proto by jim měl být věnován srovnatelný časový prostor přiměřený jak množství uplatněných námitek a připomínek, tak významu přijímané územně plánovací dokumentace.“*
121. Přezkoumávaná Změna Z 3516/00 však byla přijata zcela bez jakékoliv účasti veřejnosti, nedošlo k veřejné diskusi předpokládané shora citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu (vydaným ke stavebnímu zákonu č. 50/1976 Sb., ale aplikovatelným i pro úpravu dle stavebního zákona 186/2006 Sb.) a veřejné projednání tak bylo pouhým formalistickým aktem.
122. Povinností odpůrce jakožto správního orgánu je vykonávat veřejnou správu jako službu veřejnosti v souladu s principiální dobrou správou. Principy dobré správy se zabýval i Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 11. 9. 2008, č. j. 1 As 30/2008-49, kdy konstatoval, že *„Ustanovení § 3 odst. 3 správního řádu z roku 1967, stejně jako § 4 odst. 1 a § 8 správního*

řádu z roku 2004, odrážejí principy dobré správy, které jsou aplikovatelné jednak v horizontální rovině mezi vykonavateli veřejné správy navzájem, jednak ve vertikálním vztahu mezi veřejnou správou a jejími uživateli. Pokud principy dobré správy hovoří o nejvhodnějších prostředcích k vyřízení věci, mají se tím samozřejmě na mysli prostředky nejvhodnější pro uživatele veřejné správy, nikoliv pro správní orgán.“

123. Zásady činnosti správních orgánů a z nich odvozené principy dobré správy nelze vnímat pouze jako nezávazný, abstraktní a utopický úvod ke správnímu řádu, ale jako zákonnou povinnost správních orgánů stanovující základní východiska, jakým způsobem bude správní řád (jakožto samozřejmě i další právní předpisy správního práva) uplatňován.
124. Pokud tedy odpůrce doručoval veřejnou vyhláškou, měl tak učinit způsobem, který povede k co nejlepšímu a nejúčinnějšímu informování veřejnosti o navrhované Změně Z 3516/00 tak, aby se široký okruh adresátů o tom, zda se jich zamýšlená změna týká (resp. mohla týkat) dozvěděl přímo z veřejné vyhlášky a z detailu vyvěšení na elektronické úřední desce.
125. Ke změnám územního plánu by mělo docházet za součinnosti s veřejností, zejména osob, kterých se zamýšlené změny úzce dotýkají, osob, které se s těmito změnami (samozřejmě po provedení dalších navazujících řízení vedoucích k finální realizaci) budou na každodenní bázi setkávat. Takto vymezená veřejnost ale nesmí být správním orgánem vnímána jako „protistrana“ v rámci správního řízení. Nejedná se o spor mezi správním orgánem a veřejností o to, zda bude změna územního plánu provedena nebo nikoliv. Jde o vzájemnou součinnost a o společné nalezení co nejvhodnějšího řešení. Nelze volit řešení, které vede ke ztížení přístupu veřejnosti k informacím o změnách územních plánů sídelního útvaru hlavního města Prahy, byť by takový postup mohl být z hlediska odpůrce snazší. Bez komunikace mezi správním orgánem a změnou dotčenou veřejností k nalezení takového řešení nemůže dojít, proto postup, který veřejnosti znesnadňuje zjištění, zda se jí změna územního plánu může týkat rozhodně není v souladu se zásadami činnosti správních orgánů ani s § 172 odst. 2 správního řádu, jak již bylo vyloženo shora.
126. Soud proto nemohl jinak než shledat již první návrhový bod důvodným.
127. Lze tedy uzavřít, že odpůrce při vydávání přezkoumávaného opatření obecné povahy nedodržel zákonem stanovené podmínky pro procesní postup při jeho vydávání, a to v nezanedbatelné míře a v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007–73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS).
128. Vzhledem k tomu, že přezkoumávané opatření obecné povahy již na základě prvního návrhového bodu (ve třetím kroku algoritmu) neuspělo, nepovažoval soud za nutné zabývat se dalšími výhradami navrhovatelů, neboť již shledané vady řízení o vydání opatření obecné povahy měly zásadní vliv na jeho zákonnost a zcela postačují ke zrušení napadeného OOP v navrhovaném rozsahu. I kdyby tedy v ostatních návrhových bodech navrhovatelů napadené opatření obecné povahy obstálo, muselo by být přesto zrušeno pro nedodržení zákonem vymezených procesních pravidel pro jeho vydání. Soud proto dále nezkoumal soulad napadené úpravy s hmotným právem, ani přiměřenost právní regulace.

VIII. Závěr a náklady řízení

129. Na základě všech shora uvedených skutečností soud napadené opatření obecné povahy podle § 101d odst. 2 věty první zrušil, a to ke dni nabytí právní moci tohoto rozsudku.

130. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
131. Ve věci měli plný úspěch navrhovatelé, proto jim soud přiznal náhradu nákladů řízení, kterou představují zaplacené soudní poplatky ve výši 3 x 5 000 Kč, tj. 15 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. b) sazebníku poplatků k zákonu o soudních poplatcích], a dále náklady navrhovatelů a) až c) za zastoupení advokátem v rozsahu 3 úkonů právní služby za každého z navrhovatelů (převzetí a příprava zastoupení, písemné vyjádření ve věci samé, účast na jednání) dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“), tj. celkem za 9 úkonů, z toho 3 úkony po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení za každého navrhovatele samostatně) a 6 úkonů po 2 480 Kč, kdy za společné úkony (písemné vyjádření ve věci samé, účast na jednání) se odměna snižuje o 20 % [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu]. K nákladům řízení rovněž náleží 5 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 3 x režijní paušál za samostatný úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) a 2 x režijní paušál za společný úkon právní služby (písemné vyjádření ve věci a účast při jednání před soudem). Soud nepřiznal navrhovatelům náhradu za čas strávený cestou jejich právního zástupce k městskému soudu a zpět, neboť tato náhrada se přiznává dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu pouze při úkonech prováděných v místě, které není sídlem nebo bydlištěm advokáta – v daném případě má právní zástupce navrhovatelů sídlo v Praze. Celkem tak náklady řízení tvoří částku 40 680 Kč (právní zástupce navrhovatelů není plátcem DPH), kterou je odpůrce povinen zaplatit navrhovatelům ve stanovené lhůtě k rukám jejich právního zástupce.
132. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2024

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu